

Oponentský posudek
na diplomovou práci Bc. Denisy Ondráškové na téma
Obhájce v trestním řízení

Diplomová práce Bc. Denisy Ondráškové je vypracována na aktuální a stále přitažlivé téma postavení obhájce v trestním řízení. Obhájce v trestním řízení je právním zástupcem obviněného, který jedná jeho jménem a poskytuje obviněnému všestrannou právní pomoc.

Diplomantka, také vzhledem k omezenému rozsahu diplomové práce, zpracovává téma výběrově, tj. soustřeďuje se jen na několik klíčových institutů. Nejprve zprostředkovává čtenáři znalost historického vývoje advokacie, dále se zabývá samotným pojmem obhájce, rozebírá instituty obhájce zvoleného, ustanoveného a určeného českou advokátní komorou. Předmětem její pozornosti je i problematika plurality obhájců. Dále rozebírá práva a povinnosti obhájce, zabývá se také důležitou a v literatuře zpravidla opomíjenou otázkou taktiky obhajoby a také postavením, funkcí a právy a povinnostmi obhájce ve Švýcarsku.

Diplomová práce má tedy komparativní charakter. Její zpracování bylo nutně náročnější než v obvyklých případech, ve kterých diplomant vychází pouze z českých nebo slovenských pramenů. V práci diplomantka vycházela z dostatečných odborných pramenů, z nichž pochopitelně část byla v německém jazyce.

Oporu pro své závěry nalézá diplomantka také často v judikatuře ESLP, kterou často cituje a dovolává se jí.

Po odborné stránce mám k obsahu práce, jinak pečlivě zpracované, jednu výhradu. Jedná se o již zmiňovanou otázku taktiky obhajoby. Na str. 39 shora práce se uvádí: „Je nutné si uvědomit, že někdy je ale nezbytné některé skutečnosti zatajit, případně je uvést nepravdivě OČTŘ, neboť jinak by obhajoba nebyla účelná.“ S tímto tvrzením nelze souhlasit. Věc se má trochu jinak. Předpokládám, že autorka chtěla vyjádřit, že advokát nemusí sdělovat vše, co o věci ví, ale pokud již něco sdělí, musí to být ve prospěch klienta. Kdy určitou okolnost sdělí – to je právě otázka taktiky obhajoby (někdy se může jevit účelnější sdělit skutečnost až v řízení před soudem, se kterým se obecně spojuje větší míra objektivitu, než s řízením přípravným). V jiném směru připomínku neuplatňuji.

Jinak velmi pěknou úroveň diplomové práce zbytečně snižují opakované pravopisné chyby. Jeden příklad za všechny. Str. 11 shora: „Po událostech z roku 1859, které vyústili...“.

Diplomovou práci doporučuji k ústní obhajobě. Při ústní obhajobě navrhuji, aby se diplomantka zabývala otázkou plurality obhájců, a to nejen z hlediska historického, tj., co

bylo v rakouském trestním řádu z roku 1873 a k čemu se nedopracoval současný zákonodárce, jaké problémy vykazuje současná aplikační praxe, ale i z hlediska komparativního se švýcarskou právní úpravou.

Diplomovou práci hodnotím: velmi dobře

V Praze 1. 8. 2019

JUDr. Marie Vanduchová, CSc.,